

მოწმისა და დაზარალებულის კოორდინატორი: ქართული მოდელის
თავისებურებები
(2018-2024)

ტარიელ პაკელიანი

*სამაგისტრო ნაშრომი წარმოდგენილია ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის სისხლის
სამართლის ფაკულტეტზე სისხლის სამართლის მაგისტრის აკადემიური ხარისხის
მინიჭების მოთხოვნების შესაბამისად*

სისხლის სამართლის სამაგისტრო პროგრამა

სამეცნიერო ხელმძღვანელი: მიხეილ გაბუნია - სამართლის დოქტორი

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი

ქ. თბილისი, 2026

განაცხადი

როგორ წარმოდგენილი სამაგისტრო ნაშრომის ავტორი, ვაცხადებ, რომ ნაშრომი წარმოადგენს ჩემს ორიგინალურ ნამუშევარს და არ შეიცავს სხვა ავტორების მიერ აქამდე გამოყენებულ, გამოსაქვეყნებლად მიღებულ ან დასაცავად წარდგენილ მასალებს, რომლებიც ნაშრომში არ არის მოხსენიებული ან ციტირებული სათანადო წესების შესაბამისად.

აღნიშნული ნაშრომი, როგორც ჩემი ორიგინალური ნამუშევარი, ზუსტი, შეცვლილი ან/და გადამუშავებული სახით აგრეთვე წარდგენილი და გამოყენებულია ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტში, საგან „აკადემიური წერა იურისტებისთვის“ ფარგლებში, სიმულაციური ნაშრომის სახით.

ტარიელ პაკელიანი

2026

აბსტრაქტი

წინამდებარე სამაგისტრო ნაშრომი იკვლევს მოწმისა და დაზარალებულის კოორდინატორის ინსტიტუტის ქართულ მოდელს, მის თავისებურებებს, სამართლებრივ საფუძვლებსა და პრაქტიკულ ეფექტიანობას 2018–2024 წლების პერიოდში. კვლევის აქტუალობა განპირობებულია იმით, რომ დემოკრატიულ და სამართლებრივ სახელმწიფოში სისხლის სამართლის მართლმსაჯულება ვერ იქნება ეფექტიანი მოწმეთა და დაზარალებულთა უფლებების სათანადო დაცვის გარეშე, ხოლო აღნიშნული საკითხი ქართულ აკადემიურ სივრცეში დღემდე არასაკმარისად არის შესწავლილი.

კვლევის მიზანია მოწმისა და დაზარალებულის კოორდინატორის ინსტიტუტის ქართული მოდელის სიღრმისეული ანალიზი, მისი სამართლებრივი და პრაქტიკული თავისებურებების გამოვლენა, საერთაშორისო დონეზე და საქართველოში მოწმეთა და დაზარალებულთა მხარდამჭერი მექანიზმების ისტორიული განვითარების შესწავლა, საქართველოში მოწმეთა და დაზარალებულთა მხარდაჭერის ხარისხის შეფასება, მოქმედი საკანონმდებლო მექანიზმების ანალიზი და მათი შედარება საერთაშორისო სტანდარტებთან. ასევე, არსებული პრობლემების გამოკვეთა და სამომავლო განვითარების მიმართულებების განსაზღვრა. ნაშრომი წარმოადგენს მცდელობას შეისწავლოს თუ როგორ არის რეგულირებული კოორდინატორის საქმიანობა ქართულ კანონმდებლობაში, რამდენად ეფექტიანად ფუნქციონირებს იგი პრაქტიკაში და რა ხარვეზები ახასიათებს არსებულ მოდელს.

კვლევაში გამოყენებულია დოქტრინალური, აღწერილობითი/მიმოხილვითი, ისტორიულ-სამართლებრივი და შედარებითი მეთოდები. გაანალიზებულია საქართველოს კანონმდებლობა, საერთაშორისო სტანდარტები, აგრეთვე საქართველოს გენერალური პროკურატურის 2022–2024 წლების ოფიციალური ანგარიშები და სხვა კვლევისათვის მნიშვნელოვანი წყაროები.

კვლევის შედეგად გამოვლინდა, რომ მოწმისა და დაზარალებულის კოორდინატორის ქართული მოდელის საკანონმდებლო ბაზა, ნორმატიულად მეტწილად

შეესაბამება საერთაშორისო მინიმალურ სტანდარტებს, პრაქტიკაში იკვეთება მნიშვნელოვანი პრობლემები, მათ შორის კოორდინატორის საქმეში ჩართვის დისკრეციული ხასიათი, რესურსების სიმცირე, კოორდინატორსა და მოწმეს/დაზარალებულს შორის პირისპირ კომუნიკაციის დაბალი მაჩვენებელი, კოორდინატორის სამსახურის ინსტიტუციური დამოკიდებულება საგამომიებო ორგანოებზე და სხვა. ნაშრომი ასკვნის, რომ ინსტიტუტის ეფექტიანობის გასაზრდელად საჭიროა საკანონმდებლო და სტრუქტურული გაძლიერება და მისი ნეიტრალობის ხარისხის ამაღლება.

საკვანძო სიტყვები: მოწმისა და დაზარალებულის კოორდინატორი; სისხლის სამართლის პროცესი; დაზარალებულის უფლებები; ვიქტიმოლოგია; ქართული სამართალი; ევროკავშირის სტანდარტები.

Abstract

This master's thesis examines the Georgian model of the Witness and Victim Coordinator institution, its legal foundations, and its practical effectiveness during the period from 2018 to 2024. The relevance of the research stems from the fact that, in a democratic state governed by the rule of law, criminal justice cannot function effectively without the proper protection of the rights of witnesses and victims, while this issue remains insufficiently studied within the Georgian academic sphere.

The aim of the research is to provide an in-depth analysis of the Georgian model of the Witness and Victim Coordinator institution, to identify its legal and practical characteristics, to examine the historical development of witness and victim support mechanisms at both the international level and in Georgia, to assess the quality of support provided to witnesses and victims in Georgia, and to analyze the existing legislative mechanisms and compare them with international standards. Furthermore, the thesis aims to identify existing challenges and determine directions for future development. The thesis addresses the questions of how the activities of the Coordinator are regulated under Georgian legislation, how effectively the institution functions in practice, and what shortcomings characterize the existing model.

The research employs doctrinal, descriptive, historical-legal, and comparative methods. It analyzes Georgian legislation, international standards, as well as the official reports of the Prosecutor's Office of Georgia for the years 2022–2024 and other sources relevant to the research.

The research findings demonstrate that the legislative framework of the Georgian model of the Witness and Victim Coordinator institution largely complies, at the normative level, with international minimum standards; however, significant problems are identified in practice, including the discretionary nature of involving the Coordinator in a case, limited resources, the low rate of face-to-face communication between the Coordinator and the witness/victim, the institutional dependence of the Coordinator Service on investigative bodies, and others. The thesis

concludes that, in order to increase the effectiveness of the institution, legislative and structural strengthening is necessary, along with enhancing its degree of neutrality.

Keywords: Witness and Victim Coordinator; criminal procedure; victims' rights; victimology; Georgian law; European Union standards.